

med Kritikken over det, men derimod stille det saa vidt muligt i et saadant Lys, at vi ogsaa give dem, der skulle høste Nytte af Loven, Lyst til at benytte den. Da jeg har hørt saa faa Udtryk for denne Mening i Dag, vil jeg gerne dels for min egen Skyld, og dels fordi jeg er inderlig opfyldt af Ønsket om, at dette Lovforslag skal gøre Nytte, udtale Haabet om, at det, naar det gaar bort fra os, ogsaa skal kunne føres saaledes ud i Livet, at de, hvem det er beregnet paa at hjælpe, virkelig ogsaa faa Gavn af det. Det har glædet mig, at vi ere naaede til det Punkt, vi staa paa i Dag, og det har glædet mig dobbelt, fordi jeg — til Trods for de Udtalelser, der ere faldne i Dag — heri ser et Udtryk for, at der i begge Rigsdagens Afdelinger virkelig er et alvorligt Ønske oppe om at føre Lovgivningsarbejdet fremad, et virkeligt Ønske om velvilligt Samarbejde. Kun disse Ord vilde jeg udtale her i Modsætning til, hvad de fleste andre af de foregaaende ærede Talere have udtalt.

Ordføreren (N. Pedersen): Jeg vil udtale en Tak til den højtærede Minister for de Udtalelser, han er fremkommen med baade om Lovforslaget og om de Misforstaaelser, som Spørgsmaal med Hensyn til Arvefæsteafgiften maaske kunde forvolde, men som nu herefter ville være fuldstændig fjernede, og som det vil ses ere disse Udtalelser fra den højtærede Minister fuldstændig i Overensstemmelse med Udvalgets Opfattelse. Ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen) vil jeg bringe en Tak, fordi han i det hele taget ikke har søgt at lægge dette Forslag nogen Hindring i Vejen, men har udtalt sig her i god Overensstemmelse med den loyale Holdning, han stadig har udvist i Samarbejdet med det øvrige Udvalg. — Jeg vil nu sige et Par Ord til det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. H. Jensen). Naar det ærede Medlem siger, at dette Lovforslag kun naar Halvdelen af det, Landbokommissionens Forslag havde naaet, og at den aarlige Udgift efter 5 Aar bliver 13 à 14 Kr. mere for saadant et Husbrug, saa maa det ærede Medlem dog huske paa, at den forøgede aarlige Udgift fremkommer ved, at der svares større Afdrag af Statslaanet, og at det er en Forbedring af Arbejderens Stilling, naar han afdrager sin Gæld. Men skulde det virkelig være en for stor Byrde, er der jo dog Mulighed for, at Rigsdagen — i de første 5 Aar afdrages der jo ikke noget — kan komme til Erkendelse deraf og lade Af-

draget blive mindre. Rigsdagen, Lovgivningsmagten, forbeholder sig jo Ret til at ændre denne Lov, naar der findes Anledning dertil. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at vi, hvis vi havde stillet os mere forsigtig, maaske havde naaet mere. Jeg ved nu ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener dermed, og spørger heller ikke om, hvad det ærede Medlem mener dermed. Jeg antager ikke, det er en Kritik over for Udvalget, uden for saa vidt det ærede Medlem tager sig selv med og mener, at Udvalget i det hele maaske ved en mere forsigtig Holdning kunde have opnaaet noget mere. Det forekommer mig dog, at vi i Udvalget, og deri har det ærede Medlem ogsaa været enigt med alle os andre, have været forsigtige og ere i det hele taget gaaede forsigtig frem i dette Spørgsmaal, ligesom det ogsaa forekommer mig, at alle de Forslag, som ere fremkomne fra Udvalget og ere vedtagne her i Tinget, tilstrækkelig godtgøre dette. Derimod er der en anden Ting, som det ærede Medlem udtalte, og som jeg ikke ganske forstod. Han sagde, at han var bleven svigtet af sine Meningsfæller. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem har ment dermed, og spørger heller ikke om, hvad det ærede Medlem har ment dermed, fordi det ikke har nogen synderlig Interesse, saa meget mere som jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem ikke har ment hans Kolleger inden for Udvalget; thi i Udvalget har der været den bedste Forstaaelse mellem det ærede Medlem og Udvalgets øvrige ærede Medlemmer baade om Lovforslagets enkelte Punkter og om Sagen i det hele. Jeg er derfor aldeles overbevist om, at det ærede Medlem ikke har sigtet til Udvalgets Medlemmer med sin Udtalelse, og saa ligger det jo for saa vidt uden for denne Sag. Jeg skal endnu blot gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Sønder sø (R. Sørensen). Naar det ærede Medlem mente, at det Værk af Falbe-Hansen, hvoraf jeg citerede nogle Linier, var skrevet for meget længe siden, vil jeg sige, at det er fra 1888 og er altsaa ikke saa helt gammelt. Jeg beklager noget den Forhandling, der er kommen frem, jeg tror, at den egentlig ikke er egnet til at komme frem her ved denne Sags eneste Behandling. Jeg udtalte, da jeg begyndte, at jeg ikke ønskede at komme ind paa at paavise, hvem de Mangler skyldes, der klæbe ved Lovforslaget, og jeg beklager, at man har søgt at drage dette frem. Det forekommer mig, som ogsaa udtalt nys af det ærede Medlem for Maribo (Reventlow),